

Ms 1500/6

1 db ..... fol.

A rettenet ellen. -- Halottak temetése.
/Versek./
H.n. 1956. november 18. 1 p. 21x30 cm.
Soksz.

Szegedi Egyetemi Könyvtár
Kézirattár

19 68 év ..... sz.

Zokogó, láncos talpak,
 rebogó mesebeli,
 vaskori szörnyek,
 fenekük a füstöt, a kénkövet
 eregeti -
 feszegeti körmük a földet,
 hogy az uttest belegörnyed,
 dobognak a tanknak,
 a tanknak láncai-kerekei.

Zokogó talpakon, ágyucsövek
 bordáin, a tört sineken,
 viharszerű utcakövek
 halmozain; vakon és süketen
 meredő éjjeleken,
 cirkáló fényjeleken,
 orv sáknak lecsapó sziszegésén,
 smló falakon,
 bempló agyakon,
 a zajban, a csendben,
 mindenben,
 az élet egészén
 furakodik átál -
 rágja magát egyre keresztül,
 rágja vesszettül;
 s talpig vértézve halállal:
 a vért lehazudni sem áll
 ez az iszonyu hatalom.

Iszonyu hatalom,
 Ézurnyock hada von
 rácsos falakat elébed.
 Tépett,
 kuszavád fellegen
 izzad a félelem,
 az rázza sörényes lobogóit.
 Vértől fényesen
 villan a félelem
 átkos csillaga,
 öt vörös ágával.

Mégis - leszegett,
 véres fejedet,
 homlokodat emeld fel,
 hogy a rettenet ellen,
 hogy a döngő, zuhogó,
 kezeket lefogó
 félelem ellen
 felmagasodjan az ember;
 s hogy tal a nyitott sírokon,
 a hazug csillagokon -
 mérlegre-vetett
 maradék életedet
 szégyenleni ne kelljen!

Tilius
 1956. november 18.

HALOTTAK TEMETÉSE

Temessétek el a halottakat,
 de ne felejtsetek el őket.
 Sápadt szemükben a szabadság:
 fiatal csillaga vérzik.

Utcán estek el, dühös őszben,
 egyenlőtlen harc tébolyában
 s többé már azt sem tudhatják meg,
 milyen szép is volt igazuk.

Nem voltak jók, nem voltak rosszak,
 mértékük is tán szézféle volt,
 de máttól kezdve ők mérik meg,
 mit ér az öröm, mit a jószág.

Amíg éltek, tán megfutottak.
 Halálukban helyükre álltak
 s egy nemzet felnőtt büszkesége
 velük kiált most legmesszebbre.

Halott suhancok, hű diákok
 körül piros legenda gyullad -
 s krizantémok s gyászlobogók
 kenek csendjében feltámadnak.

Fehér arcuk bánatos márvány,
 nyitott tenyerük öt ujjá virág,
 s fegyver helyett viharért nyulnak
 Budapest feldült ege alatt.